

Beleidsregels uitwegen Gemeente Elburg

Inhoudsopgave

<u>Hoofdstuk 1 Algemeen</u>	5
<i>Paragraaf 1.1 - Inleiding</i>	5
<i>Paragraaf 1.2 - Doel</i>	6
<i>Paragraaf 1.3 - Leeswijzer</i>	6
<u>Hoofdstuk 2 Beleidsregels</u>	
<i>Paragraaf 2.1 - Algemene bepalingen</i>	7
ARTIKEL 1 Begripsbepalingen	7
<i>Paragraaf 2.2 - Beleidsregels</i>	7
ARTIKEL 2 Regels voor uitwegen binnen en buiten de bebouwde kom	7
Artikel 2.1 De bruikbaarheid van de weg	7
Artikel 2.2 Het veilig en doelmatig gebruik van de weg	8
Artikel 2.3 De bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving	8
Artikel 2.4 De bescherming van de groenvoorzieningen in de gemeente	8
ARTIKEL 3 Kosten	9
<i>Paragraaf 2.3 - Overgangs- en slotbepalingen</i>	9
ARTIKEL 4 Overgangsrecht	9
ARTIKEL 5 Hardheidsclausule	9
ARTIKEL 6 Inwerkingtreding	9
ARTIKEL 7 Citeertitel	9
<u>Hoofdstuk 3 Toelichting</u>	
<i>Paragraaf 3.1 - Artikelsgewijze toelichting</i>	10
3.1.1 Toelichting bij artikel 1 Begripsbepalingen	10
3.1.2 Toelichting bij artikel 2 Beleidsregels	10
3.1.3 Toelichting bij artikel 3 Kosten	14
3.2.4 Toelichting bij artikel 5 Hardheidsclausule	14
3.2.5 Toelichting bij artikel 6 Rechtsopvolging	14
<i>Paragraaf 3.3 - Andere toestemmingen</i>	15

Hoofdstuk 1 ALGEMEEN

Paragraaf 1.1 - Inleiding

In de 'Algemene plaatselijke verordening gemeente Elburg 2012' (hierna te noemen APV), in werking getreden op 12 december 2012, staat een verbod op het maken van een uitweg naar de weg. Ook het veranderen van een uitweg is verboden. Aan het verbod is een vergunningplicht verbonden: degene die de uitweg wil maken of veranderen, moet daarvoor een omgevingsvergunning aanvragen. De tekst in de verordening luidt als volgt:

Artikel 2: 12 APV	Omgevingsvergunning voor het maken, veranderen van een uitweg
1.	Het is verboden zonder vergunning van het bevoegd gezag: <ol style="list-style-type: none">Een uitweg te maken naar de weg;Van de weg gebruik te maken voor het hebben van een uitweg;Verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg.
2.	Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder weg verstaan wat artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994 daaronder verstaat.
3.	Een vergunning kan worden geweigerd in het belang van : <ol style="list-style-type: none">De bruikbaarheid van de weg;Het veilig en doelmatig gebruik van de weg;De bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving;De bescherming van groenvoorzieningen in de gemeente.
4.	Het verbod in het eerste lid geldt niet: <ol style="list-style-type: none">Voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet beheer Rijkswaterstaatswerken, de waterschapskeur of het Provinciale wegenreglement;Indien in een omgevingsvergunning voor het oprichten van een bouwwerk een uitweg naar de weg is opgenomen;Indien in een door het bevoegd gezag vastgesteld planologisch document de uitweg reeds staat verbeeld.

De meeste uitwegen worden aangelegd over gemeentelijke grond. Het college moet ook toestemming verlenen voor het gebruik van de grond. Aan het gebruik van de gemeentelijke grond mag het college voorwaarden verbinden.

Belangenafweging

Bij het accepteren of weigeren van een vergunning moeten meerdere belangen tegen elkaar worden afgewogen. Enerzijds is er het belang van de eigenaar van het perceel om zijn perceel te ontsluiten op de openbare weg. Daar staan andere belangen tegenover, te weten:

- de verkeersveiligheid;
- het behoud van openbare parkeerplaatsen;
- het behoud van openbaar groen;
- de bruikbaarheid van de weg en het aanliggende terrein;
- de afwatering van de weg of het aanliggende terrein.

Voor de eerste vier punten staan weigeringsgronden in de APV. Op basis van haar eigendomsrecht kan de gemeente eisen stellen aan de bruikbaarheid van de weg en het aanliggende terrein.

Een afweging van de betrokken belangen kan er toe leiden dat het college:

- de omgevingsvergunning weigert;
- de omgevingsvergunning accepteert; of
- de omgevingsvergunning accepteert maar er voorschriften aan stelt.

Paragraaf 1.2 - Doel

Discretionaire bevoegdheid

Het verlenen van een uitwegvergunning is een discretionaire bevoegdheid van het college van burgemeester en wethouders. Bij de beoordeling of de belangen die zijn genoemd in artikel 2:12, derde lid, van de APV door de aanleg van de uitweg in het geding komen, komt het college beoordelingsvrijheid toe (zie in dit verband ook de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 29 mei 2013, ECLI:NL:RVS:2013:CA1352).

Deze discretionaire bevoegdheid wordt uitgewerkt in de onderhavige 'Beleidsregel uitwegen gemeente Elburg'. Deze beleidsregel geeft het college een concreet afwegingskader voor het weigeren of accepteren van aanvragen om omgevingsvergunning voor uitwegen op grond van artikel 2.2, lid 1, onder d, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en/of artikel 2:12 van de APV. Daarmee verzekert het college zich ervan dat aanvragen om een vergunning uniform worden behandeld. Dat komt de rechtszekerheid en rechtsgelijkheid ten goede.

Paragraaf 1.3 - Leeswijzer

De 'Beleidsregels uitwegen gemeente Elburg' bestaan uit de beleidsregels en een toelichting. In hoofdstuk 2 staan de beleidsregels en in hoofdstuk 3 wordt de beleidsregels nader toegelicht.

Hoofdstuk 2 BELEIDSREGELS

Dit hoofdstuk bestaat uit drie delen: de algemene bepalingen, de beleidsregels en de overgangs- en slotbepalingen.

Paragraaf 2.1 - Algemene bepalingen

ARTIKEL 1 Begripsbepalingen

In deze beleidsregels wordt verstaan onder:

Algemene plaatselijke verordening/APV:

De Algemene plaatselijke verordening gemeente Elburg 2012;

Bebouwde kom:

De bebouwde kom of kommen waarvan Gedeputeerde Staten respectievelijk de raad de grenzen hebben/heeft vastgesteld overeenkomstig artikel 27, tweede lid, van de Wegenwet en/of artikel 20a van de Wegenverkeerswet 1994;

Breedte:

De genoemde breedte van een uitweg is de breedte op de rechtstand van het te ontsluiten perceel (exclusief de gebogen aansluiting van de uitweg op de weg);

College:

Het college van burgemeester en wethouder van de gemeente Elburg;

Uitweg:

Een uitweg is de plek waar een perceel wordt ontsloten op de weg.

Paragraaf 2.2 - Beleidsregels

ARTIKEL 2 Regels voor uitwegen binnen en buiten de bebouwde kom

Bij het beoordelen van aanvragen om een vergunning voor het maken of veranderen van een uitweg gelden de volgende beleidsregels:

Artikel 2.1. De bruikbaarheid van de weg

Er wordt geen vergunning voor een uitweg verleend, indien:

1. een gesloten verharding – zoals asfalt, beton of bedrijfsvloerplaten – tussen de erfgrans en de aansluiting op de openbare weg wordt toegepast;
2. de uitweg over een sloot is geprojecteerd en de aanvraag niet voorziet in het aanbrengen van een – door de gemeente goedgekeurde – duiker;
3. de uitweg tot gevolg heeft dat een of meer openbare parkeerplaatsen komen te vervallen, tenzij de aanvrager aannemelijk maakt dat de uitweg niet leidt tot een significante verstoring van de parkeerbalans op het betreffende wegvak.

Artikel 2.2. Het veilig en doelmatig gebruik van de weg

1. Voor de aanleg van een uitweg wordt geen vergunning verleend, indien deze:
 - a. ligt binnen 15 meter van een rotonde, kruising, splitsing van wegen, opstelstroken of voorsorteervakken (alle inclusief tangenten) waar een maximum snelheid van 40 of 50 km/uur geldt;

- b. ligt binnen 30 meter van een rotonde, kruising, splitsing van wegen, opstelstroken of voorsorteervakken (alle inclusief tangenten) waar een maximum snelheid van 60 of 70 km/uur geldt;
 - c. ligt binnen 50 meter van een rotonde, kruising, splitsing van wegen, opstelstroken of voorsorteervakken (alle inclusief tangenten) waar een maximum snelheid van 80 km/uur of hoger geldt;
 - d. ligt op een plaats waar onoverzichtelijke en/of onveilige situaties kunnen ontstaan;
 - e. ligt op een plaats waar verlichting en/of bebording is aangebracht en deze uit oogpunt van veilig en doelmatig gebruik van de weg niet verplaatst kan/kunnen worden;
 - f. naar verwachting een sterk negatieve invloed zal hebben op de verkeersdoorstroming;
 - g. wordt aangelegd met grindverharding, houtsnippers en/of een ander materiaal dat zich verspreid.
2. Als er reeds een uitweg aanwezig is, kan ons college uitsluitend vergunning verlenen voor een tweede uitweg indien de noodzaak van een tweede uitweg onomstotelijk wordt aangetoond gelet op de bruikbaarheid van het perceel, en niet ten koste gaat van een openbare parkeerplaats of het openbaar groen.

Artikel 2.3. De bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving

1. Het moet mogelijk zijn om een parkeervak met een lengte van 5 meter en een breedte van 2.40 meter op eigen erf achter de voorgevelrooilijn van een woongebouw aan te leggen indien het een uitweg ten behoeve van het woongebouw betreft.
2. Het moet mogelijk zijn om één parkeervak met een lengte van 5 meter en een breedte van 2.40 meter of meer parkeervakken met een lengte van 5 meter en een breedte van 2.40 meter op eigen erf aan te leggen ten behoeve van de bedrijfsvoering indien het betreft een uitweg tot het bedrijfs- of instellingsgebouw.
3. Percelen op een bedrijventerrein hebben in principe 1 uitweg van 4 meter breed. Hiervan kan worden afgeweken wanneer naar dit naar het oordeel van de gemeente voor veilig en/of doelmatig gebruik van het perceel gewenst is.

Artikel 2.4. De bescherming van groenvoorzieningen in de gemeente

1. Indien op de locatie van de aanvraag een boom staat die is opgenomen in de Bomenverordening van de gemeente Elburg of een boom die op gemeentegrond staat en waarvoor een kapvergunning nodig is, wordt geen vergunning voor de uitweg verleend, tenzij aan de vergunning voorwaarden kunnen worden verbonden om de nadelige gevolgen te compenseren.
2. Indien de uitweg is geprojecteerd in groen dat de bestemming 'Groen' heeft in het bestemmingsplan, wordt geen vergunning voor de uitweg verleend, tenzij aan de vergunning voorwaarden kunnen worden verbonden om de nadelige gevolgen te compenseren. Het kan nodig zijn hiertoe in het kader van de WABO (herinrichting van niet ingrijpende aard) een vrijstellingsprocedure te volgen voor maximaal 65 m² per aanvraag.

ARTIKEL 3 Kosten

Indien het van gemeentewege, gelet op de aard en de situering en aard van de weg en de aansluiting op de weg, op grond in eigendom van de gemeente de aanleg van inritbanden gewenst of noodzakelijk wordt geacht, danwel aanpassing aan gemeentelijke eigendommen gewenst of noodzakelijk wordt geacht, wordt dit van gemeentewege tot uitvoering gebracht. Aanvrager van de vergunning is verplicht hiervan de kosten te vergoeden. Aangezien privaatrechtelijke voorwaarden geen deel mogen uitmaken van de vergunning, wordt hiervan melding gemaakt in de overwegingen bij de vergunning. De kosten per meter breedte worden jaarlijks vastgesteld op basis van werkelijke gemiddeld met de aanleg of wijziging van uitwegen gepaard gaande kosten (zie legestabel). In de gemiddelde kostenberekening worden ook opgenomen de kosten van bijvoorbeeld aanpassing van groenvoorzieningen, gemeentelijke bestratingen, verplaatsing van lichtmasten of rioolkolken, en wijzigingen aan andere openbare voorzieningen.

De aanvrager van een uitritvergunning moet alle kosten die gepaard gaan met de aanleg, verandering of verwijdering van de uitweg voor zijn rekening nemen.

Onder die kosten vallen in ieder geval de kosten voor:

- het verplaatsen van kolken, verlichting, bebording, nutsvoorzieningen of andere zaken;
- de compensatie van vervallen openbare parkeerplaatsen en openbaar groen;
- het aanleggen, wijzigen of veranderen van de uitweg;
- het plaatsen, wijzigen of verwijderen van een duiker;
- het schoonhouden en het bouwkundig onderhoud van de duiker.

Paragraaf 2.3 - Overgangs- en slotbepalingen

ARTIKEL 4 Overgangsrecht

Deze beleidsregels zijn van toepassing op aanvragen om een uitwegvergunning die na het in werking treden van deze beleidsregels zijn ontvangen.

ARTIKEL 5 Hardheidsclausule

Op aanvragen om vergunning voor een uitweg worden deze beleidsregels toegepast, tenzij dat naar het oordeel van het college voor één of meer belanghebbenden gevolgen heeft die wegens bijzondere omstandigheden onredelijk nadelig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

ARTIKEL 6 Rechtsopvolging

De vergunning gaat krachtens rechtsopvolging onder algemene of bijzondere titel op de rechtsopvolger(s). De rechtsopvolger(s) is/zijn gehouden de aan de vergunning verbonden voorschriften op te volgen.

ARTIKEL 7 Inwerkingtreding

Deze beleidsregels treden in werking op de achtste dag nadat ze zijn bekend gemaakt.

ARTIKEL 8 Citeertitel

Deze beleidsregels worden aangehaald als 'Beleidsregel uitwegen gemeente Elburg'.

Hoofdstuk 3 TOELICHTING

Paragraaf 3.1 - Artikelsgewijze toelichting

3.1.1 Toelichting bij artikel 1 begripsbepalingen

Artikel 1 definieert een aantal begrippen die in de beleidsregels worden gehanteerd. Begrippen die ook in de APV worden gebruikt hebben dezelfde definitie.

3.1.2 Toelichting bij artikel 2 beleidsregels

De toets criteria zijn in vier groepen onderverdeeld:

1. de bruikbaarheid van de weg;
2. het veilig en doelmatig gebruik van de weg;
3. de bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving;
4. de bescherming van groenvoorzieningen in de gemeente.

Artikel 2.1. De bruikbaarheid van de weg

Lid 1 Elementenmateriaal

De uitweg moet worden uitgevoerd in een (element)materiaal, zoals klinkers of tegels. Elementmateriaal is van belang voor de bereikbaarheid van kabels en leidingen. Elementmateriaal kan (makkelijker) worden verwijderd.

Lid 2 Waterhuishouding

Veel percelen – vooral buiten de bebouwde kom – worden van de weg gescheiden door een watergang (sloot). Om een uitweg aan te brengen moet de sloot overkluisd worden. Voor een verantwoorde waterhuishouding moet onder de uitweg een duiker worden aangebracht. Anders wordt de waterbergende en watervoerende capaciteit te veel beperkt. De duiker wordt aangebracht door en op kosten van de melder. De duiker moet voldoen aan de specificaties van de gemeente. In de meeste gevallen moet bij het Waterschap Vallei en Veluwe een ontheffing worden aangevraagd.

Lid 3 Vervallen parkeerplaatsen

De Intergemeentelijke Parkeernota Elburg/Hattem/Nunspeet/Oldebroek, vastgesteld op 29 september 2014, vermeldt over de realisering van nieuwe uitwegen het volgende:

Uitritten kunnen tot problemen leiden als er aan die zijde ook wordt geparkeerd in de straat. Door het aanleggen van de benodigde uitritconstructie vervalt een uitwisselbare parkeerplek. Bovendien kunnen bewoners hun uitrit moeilijk bereiken of uitgaan als voertuigen tot aan de uitrit parkeren.

Bij het aanleggen van een parkeerplaats op eigen terrein bij een woning moet rekening worden gehouden met het gebruik van de parkeerplaats. Privéparkeerplaatsen worden over het dikwijls minder efficiënt gebruikt. Deze zijn over het algemeen niet uitwisselbaar met andere gebruikers. Het inrichten van de tuin als parkeerplaats is een mogelijkheid om zeker te zijn van een vrije parkeerplaats. Voor het gebruik van deze plaats is een inrit nodig. De aanleg van een inrit tot de tuin gaat meestal ten koste van het parkeren op straat, zodat bij het beoordelen van de vergunning de parkeerlast meegewogen moet worden. Dit geldt over het algemeen niet of minder buiten de bebouwde kom.

Het onttrekken van een openbare parkeerplaats voor bijvoorbeeld de aanleg een parkeerplaats in de tuin mag alleen als:

- *dit niet leidt tot een verhoging van de parkeerdruk in de straat;*
- *het niet ten koste gaat van beeldbepalend groen;*
- *het niet ten koste gaat van de bruikbaarheid en verkeersveiligheid van de weg (niet op gebiedsontsluitende wegen).*

Bij het toepassen van de normen uit bijlage 1a (parkeernormen voor de verschillende functies) moeten deze daarom verrekend worden met de berekeningsaantallen uit bijlage 1c (overzicht berekeningsaantallen parkeervoorzieningen bij woningen).

Door de aanleg van een uitweg gaat doorgaans een openbare parkeerplaats verloren (wanneer een uitweg op twee parkeerplaatsen uitkomt, zelfs twee). Voor een uitweg mag immers niet geparkeerd worden. Wanneer de uitweg niet nodig is voor een laad- en loospunt, wordt op eigen terrein tenminste één parkeerplaats gerealiseerd.

Toch is daarmee de vervallen parkeerplaats(en) niet volledig gecompenseerd, omdat de parkeerplaatsen op eigen terrein niet beschikbaar zijn voor bezoekers van andere percelen. Uit bijlage 1c van de Parkeernota blijkt voor welk gedeelte de vervallen openbare parkeerplaats wordt gecompenseerd. Zo telt bijvoorbeeld een enkele oprit zonder garage voor 0,8 parkeerplaats. Het 1-op-1 omzetten van een straatparkeerplaats in een parkeerplaats op de oprit leidt dan tot een vermindering van de parkeercapaciteit met 0,2. Strikte toepassing van de parkeernormen zou ertoe leiden dat deze afname in de directe omgeving van de beoogde uitweg zou moeten worden gecompenseerd door het realiseren van (0,2 afgerond naar boven) 1 extra parkeerplaats.

Het instellen van een generieke verplichting tot het realiseren van een compenserende parkeerplaats vinden wij echter ongewenst. Met name omdat in de meeste straten een afname van de parkeercapaciteit met 0,2 in de praktijk niet of nauwelijks merkbaar is. Om diezelfde reden stellen wij een parkeeronderzoek (door aanvrager of gemeente) niet verplicht.

Wij vinden het voldoende dat de aanvrager bijv. d.m.v. foto's gemaakt op het drukste moment (in woonstraten vaak de 3 weekendavonden om ca. 21 uur) aannemelijk maakt dat de uitweg niet leidt tot een significante verstoring van de parkeerbalans op het betreffende wegvak.

Aan de hand van de ingediende onderbouwing kan de gemeente beoordelen of zij de aanvrager hierin volgt, of dat zij in het betreffende specifieke geval toch nader onderzoek wil doen naar de parkeerbalans in de omgeving.

Wanneer er meer dan 1 openbare parkeerplaats verloren gaat door de aanleg van de beoogde uitweg, kan de aanvrager minder gemakkelijk op een eenvoudige manier aannemelijk maken dat de uitweg niet leidt tot een significante verstoring van de parkeerbalans op het betreffende wegvak. Een meer gedegen parkeeronderzoek door de aanvrager –naar genoegen van de gemeente- is dan noodzakelijk.

Uiteraard staat ook de conclusie van de gemeente dat geen sprake is van een significante verstoring van de parkeerbalans op het betreffende wegvak open voor bezwaar en beroep.

Artikel 2.2. Het veilig en doelmatig gebruik van de weg

Lid 1 onder d Onoverzichtelijke en/of onveilige situaties

Omstandigheden die invloed hebben op de overzichtelijkheid en de verkeersveiligheid zijn:

- de maximum snelheid op de weg;
- de verkeersintensiteit;
- (zicht beperkende) beplanting, bomen en struikgewas;
- straatmeubilair;
- glooiing van het landschap/perceel;
- nabijheid van wegen en ander uitwegen (zie ook artikel 2.2, lid 1 onder a, b en c);
- (zicht beperkende) bebouwing;
- kruising van wegvakken met fietsers, voetgangers of landbouwvoertuigen;
- bouwwerken voor openbare nutsvoorziening;
- het materiaal waaruit de uitweg bestaat (zie ook artikel 2.2., lid 1 onder g).

Ook de inrichting en afmeting van de openbare weg kunnen van invloed zijn op de verkeersveiligheid. Bijvoorbeeld als de breedte van een weg het indraaien in de uitweg onmogelijk maakt. Een ander voorbeeld is een uitweg waarbij eerst een fietspad overgestoken moet worden om voldoende zicht te krijgen op de openbare weg.

Lid 1 onder e Niet-verplaatsbare verlichting en bebording

In dit criterium prevaleert de verkeersveiligheid uitdrukkelijk boven de ontsluiting van het perceel. De aanvrager zal –in overleg met de gemeente– op zoek moeten gaan naar een alternatief.

Lid 1 onder f Verkeersdoorstroming

Het verkeer dat gebruik maakt van een uitweg heeft altijd invloed op de doorstroming. De gebruiker van de uitweg heeft immers een lagere snelheid. Het verkeer op de weg zal zich moeten aanpassen aan degene die de uitweg in- of uitrijdt. Naarmate het snelheidsverschil toeneemt, heeft een uitweg een groter negatief effect op de doorstroming.

Een vergunning wordt alleen geweigerd bij een sterke negatieve invloed op de verkeersdoorstroming.

De omstandigheden die van invloed zijn op de doorstroming en de verkeersveiligheid zijn:

- de maximum snelheid op de weg;
- de verkeersintensiteit;
- de plaats van de uitweg.

Lid 1 onder g Los materiaal

Om te voorkomen dat los materiaal de weg op wordt gereden, mag de uitweg niet worden aangelegd met los materiaal, zoals grind en houtsnippers. Los materiaal dat de weg op wordt gereden, kan immers opspatten en schade veroorzaken (of erger). Ook kan los materiaal op de weg er voor zorgen dat tweewielers uitglijden. De uitweg wordt bij voorkeur aangelegd met een (element)verharding die waterdoorlatend is en niet kan opspatten.

Lid 2 Aantal uitwegen

Een uitweg zal altijd invloed hebben op de verkeersveiligheid. Over het algemeen geldt dat: des te meer uitwegen op een weg uitkomen, des te meer de verkeersveiligheid daar onder lijdt. Iedere uitweg geeft namelijk een mogelijk conflictpunt tussen twee verkeersstromen. Daarom hanteert het college een maximaal aantal uitwegen per perceel.

Als het perceel al ontsloten wordt met een uitweg, kan een tweede uitweg worden toegestaan als naar het oordeel van de gemeente voldoende is aangetoond dat die nodig is voor de bruikbaarheid van het perceel. Daarbij kan worden gedacht aan een recreatie- of bedrijfsterrein of een terrein voor een openbaar gebouw waar meerdere uitwegen noodzakelijk zijn. Maar ook een zeer groot woonperceel kan in ernstige mate minder bruikbaar worden als het via één uitweg ontsloten wordt.

Voor al deze situaties geldt, dat de tweede uitweg niet ten koste mag gaan van een openbare parkeerplaats of openbaar groen.

Artikel 2.3. De bescherming van het uiterlijk aanzien van de gemeente

Lid 1 Plaats en afmetingen parkeervak bij een woonperceel

In principe is het parkeren in voortuinen bij woningen niet toegestaan. Alleen als dit bij het ontwerp van een woonwijk is meegenomen is parkeren in voortuinen toegestaan en wordt een uitwegvergunning verleend.

Uitgangspunt is dat een parkeervak op eigen erf en achter de voorgevelrooilijn aangelegd moet worden, waarbij de lengte van het vak 5 meter en de breedte 2,40 m moet zijn. Indien direct aansluitend aan het beoogde parkeervak een openbaar voetpad/trottoir is gelegen, kan de vereiste breedte met maximaal 0,3 m worden verminderd.

De breedte van een uitweg bij een woonperceel is maximaal 5 en minimaal 3 meter.

Voor woonpercelen binnen de bebouwde kom zal een uitweg met een breedte van 3 meter in de meeste gevallen voldoende zijn om op een verantwoorde wijze het verharde terrein op eigen erf te bereiken en één of meerdere voertuigen te parkeren. In het belang van een veilig en doelmatig gebruik van de weg is daarom de minimale breedte van een enkele uitweg vastgesteld op 3 meter. Deze breedte wordt in principe gehanteerd, tenzij er aanleiding is hiervan af te wijken (met een maximale breedte van 5 meter).

Buiten de bebouwde kom grenzen de te ontsluiten percelen meestal rechtstreeks aan de weg. Net als bij de uitwegen binnen de bebouwde kom waar geen trottoirs voor liggen, is de maximale maat buiten de bebouwde kom 5 meter.

Lid 2 en 3 Parkeren bij bedrijven

De afmetingen van de uitwegen is in principe 4 meter per uitweg. Indien de verkeersintensiteit op het terrein, de verkeerscirculatie op het terrein, de te verwachten voertuigen (bijvoorbeeld vrachtverkeer) of andere verkeerskundige argumenten dit naar het oordeel van de gemeente noodzakelijk maken, kan een tweede uitweg worden toegestaan. Op dezelfde gronden kan een uitwegbreedte tot maximaal 15 meter worden toegestaan. De totale uitwegbreedte mag niet meer dan 20 m en/of 50% van de kavelbreedte bedragen. Bij een hoekperceel geldt daarbij de kavelbreedte van de kleinste zijde.

Artikel 2.4. De bescherming van groenvoorzieningen in de gemeente

Lid 1 bomen op gemeentegrond

Als de uitweg ten koste zou gaan van een monumentale boom, dan wordt de uitweg per definitie geweigerd. Een uitwegvergunning die ten koste gaat van een monumentale boom als genoemd in de Bomenverordening van de gemeente Elburg, wordt niet geaccepteerd. Deze bomen hebben een dusdanig hoge waarde dat een alternatief gevonden moet worden.

In beginsel werkt het college niet mee aan uitwegen die ten koste gaan van bomen op gemeentegrond. Daarbij maakt het niet uit of het gaat om kapvergunningvrije bomen.

Mogelijke alternatieven om bomen te sparen zijn een andere locatie van de uitweg of een gecombineerde uitweg met een ander perceel. Dat kan betekenen dat de uitweg niet zo loopt als de aanvrager zich voor ogen had. Het belang dat met het behoud van bomen is gediend, prevaleert hier boven de wens van de aanvrager.

Is een alternatief niet voor handen, dan komt de vraag aan de orde of compensatie mogelijk is. De compensatie moet in hetzelfde gebied plaatsvinden. De voorkeur gaat daarbij uit naar het verplaatsen van de boom binnen een aantal meters. Alleen jonge bomen – tot tien jaar – kunnen verplaatst worden. Ook het herplanten op een nabij gelegen locatie kan tot de mogelijkheden behoren. Compensatie zal niet altijd mogelijk zijn. Bomen in een lanenstructuur moeten in de structuur blijven. Ook mogen er geen gaten in de structuur ontstaan. Ook bij beeldbepalende bomen(groepen) zal compensatie niet altijd soelaas bieden. De kosten voor compensatie worden gedragen door de melder.

Lid 2 Te behouden groen

De gemeenteraad en het college hebben het behoud van een groen Elburg hoog in het vaandel staan. De uitgangspunten van de visie worden vastgelegd in de bestemmingsplannen. Daarin krijgen de gronden, waarop de groenstructuur ligt, de bestemming 'Groen'.

Een uitwegvergunning die ten koste gaat van groen zal worden geweigerd, tenzij alternatieven of mitigerende maatregelen mogelijk zijn. Mogelijke alternatieven om groen te sparen zijn een andere locatie van de uitweg of een gecombineerde uitweg met een ander perceel. Dat kan betekenen dat de uitweg niet zo loopt als de aanvrager zich voor ogen had. Het belang dat met het behoud van het groen is gediend, prevaleert hier boven de wens van de aanvrager. Indien het weigeren van de ontheffing als onredelijk wordt ervaren omdat bijv. dezelfde groenstrook al door meerdere uitwegen wordt doorsneden, kan de gemeente overwegen de betreffende groenbestemming te wijzigen.

3.1.3 Toelichting bij artikel 3 Kosten

Het spreekt voor zich dat degene die het genot heeft van de uitweg moet betalen voor de kosten die de uitweg tot gevolg heeft. De gemeente heeft tarieven vastgesteld voor veel voorkomende werkzaamheden.

3.1.4 Toelichting bij artikel 5 Hardheidsclausule

Onder bijzondere omstandigheden dient het college van de beleidsregel af te wijken. Dat geldt als de strikte toepassing van de beleidsregel leidt tot gevolgen voor één of meer belanghebbenden die onredelijk nadelig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen. Het moet dan gaan om omstandigheden waarin de beleidsregel niet voorziet.

Dat heeft tegelijkertijd tot gevolg dat onder normale omstandigheden niet afgeweken mag worden en de beleidslijn moet worden gevolgd. Het is de belanghebbende die de bijzondere omstandigheden moet aanvoeren en zo nodig aannemelijk moet maken. Alleen als de bijzondere omstandigheden overduidelijk aanwezig zijn, kan van het college worden verwacht dat het daar uit eigen beweging rekening mee houdt bij de besluitvorming.

Strikt genomen hoeft de hardheidsclausule niet in het beleid opgenomen te worden. De wet voorziet in een algemene formulering van deze clausule.

3.1.5 Toelichting bij artikel 6 Rechtsopvolging

Artikel 1.5 van de 'Algemene plaatselijke verordening' bepaalt dat een vergunning persoonsgebonden is tenzij haar aard zich daartegen verzet. De aard van een uitwegvergunning verzet zich tegen een persoonsgebonden karakter. Een vergunning is persoonsgebonden als de verlening uitsluitend of in hoge mate afhankelijk is van de persoon die de aanvraag indient. Een aanvraag heeft een zakelijk karakter als het verlenen van de vergunning afhangt van en gebonden is aan het object (de zaak) waarop zij betrekking heeft en waarbij de persoonlijke kwaliteiten van de aanvrager geen rol spelen.

De uitwegvergunning is afhankelijk van de ligging van het perceel en de omgeving. Daarom heeft het een zaakgebonden karakter. Een vergunning met een zaakgebonden karakter gaat in beginsel over krachtens rechtsopvolging onder algemene of bijzondere titel op de rechtsopvolger.

Paragraaf 3.2 - Vergunningstelsel

Reikwijdte

Het verbod in artikel 2:12 van de APV gaat over het maken en het veranderen van uitwegen. Als voor de uitweg gemeentegrond wordt gebruikt, dan houdt de aanvraag ook de privaatrechtelijke toestemming in voor het gebruik. Daarom kunnen aan de omgevingsvergunning ook voorwaarden worden verbonden voor het onderhoud en het verwijderen van de uitweg. In het kader van haar eigendomsrecht ziet het college zich voor de vraag gesteld of het gebruik voor een uitweg ander gebruik frustreert. Ook het onderhoud, type materiaal en de wijze waarop de uitweg wordt aangelegd zijn van belang. In de beleidsregels worden de afwegingscriteria voor het beoordelen van de uitwegmelding concreet.

Het uitwegverbod treedt terug als een hogere regeling voorziet in hetzelfde onderwerp. Het gaat om de 'Wet beheer rijkswaterstaatwerken', 'Keur oppervlaktewateren van Waterschap Veluwe' en de 'Gelderse Wegenverordening'. Het kan ook zijn dat deze regelgeving geldt naast de omgevingsvergunning voor de uitweg. Zo is voor het dempen van een sloot meestal een ontheffing van het Waterschap Veluwe en/of de gemeente verplicht. Daarnaast zal dan ook een aanvraag om vergunning voor een uitweg bij ons college moeten worden ingediend. Het uitwegverbod is ook niet van toepassing als de gemeente zelf een uitweg aanlegt bij het uitvoeren van haar publiekrechtelijke taak.

Afstemming tijdens vooroverlegbehandeling

Ons college moet een aanvraag beoordelen zoals deze is ingediend. Daarom is het van belang dat een aanvrager vooraf een goed beeld heeft van de (on)mogelijkheden om zijn perceel te ontsluiten. Hij kan daar vervolgens zijn aanvraag op afstemmen. Een verzoek om vergunning die ten koste gaan van een monumentale boom zal worden geweigerd. De aanvrager doet er dan ook verstandig aan een ontsluitingsmogelijkheid te kiezen die deze boom spaart. Door vooraf informatie in te winnen bij de gemeente weet hij welke variant een goede kans van slagen heeft.

Paragraaf 3.3 - Andere toestemmingen

Voor het realiseren van een uitweg kunnen meer toestemmingen nodig zijn dan de omgevingsvergunning voor de uitweg. Het kan voorkomen dat er geen redenen zijn om de vergunning te weigeren, maar dat eigendomsverhoudingen of andere regelgeving de uitweg niet toestaat. De uitweg mag dan niet gerealiseerd worden, ondanks dat de vergunning voor de uitweg is verleend.

Hierna bespreken wij zes toestemmingen die kunnen samenlopen met de uitwegvergunning:

- het bestemmingsplan;
- de omgevingsvergunning voor de activiteit kappen;
- de ontheffing van het Keur oppervlaktewateren van Waterschap Veluwe;
- de uitvoeringsvoorschriften civiele en graafwerkzaamheden;
- de toestemming van andere eigenaren;
- de toestemming van eigenaren van nutsvoorziening.

Bestemmingsplan

Op alle gronden in de gemeente Elburg is een bestemmingsplan van toepassing. Een bestemmingsplan bepaalt hoe de grond mag worden gebruikt. De bestemming van het perceel kan zich er tegen verzetten dat een uitweg wordt aangebracht. Daarbij kan onder andere gedacht worden aan de bestemmingen: 'Bos', 'Natuur', 'Groen' en 'Houtopstanden'. Op zo'n perceel mag dan geen uitweg worden aangelegd, ook niet als het college de vergunning voor de uitweg verleend.

Voor een deel van de percelen geldt dat daarop zonder aanlegvergunning geen werken of werkzaamheden mogen worden uitgevoerd. Het gaat vaak om graafwerkzaamheden, aanbrengen van verhardingen, dempen van sloten en het kappen van bomen of bosschages. In die gevallen moet in de aanvraag naast een uitweg ook voor de activiteit aanleggen vergunning worden gevraagd.

Kaponthefing

Om een uitweg te realiseren moet in sommige gevallen een houtopstand worden gekapt. In de gemeente Elburg geldt een kapverbod voor bepaalde houtopstanden. Alleen met een ontheffing mogen die worden gekapt. Een en ander is geregeld in de Bomenverordening 2013.

Ontheffing van het Keur

Omvat het aanleggen van een uitweg ook een ingreep in een watergang (sloot) dan moet het Waterschap Vallei en Veluwe meestal een ontheffing verlenen.

Toestemming andere eigenaren

Als het een uitweg, betreft die eerst over het perceel van een derde moet om de weg te bereiken, dan is zijn toestemming ook noodzakelijk. Andere eigenaren kunnen particulieren zijn, maar ook andere overheden zoals de Provincie Gelderland of het Waterschap Vallei en Veluwe. Het niet geven van de toestemming door de andere eigenaar is geen weigeringsgrond voor de vergunning. Het verlenen van de omgevingsvergunning door het college zegt dus niets over de mogelijkheid om grond van een derde te kunnen gebruiken.

Toestemming nutseigenaar

Het kan voor komen dat een bovengrondse nutsvoorziening (versterkerkast, controlekast e.d.) verplaatst moet worden voor de aanleg van een uitweg. De nutsvoorzieningen zijn eigendom van het nutsbedrijf. De aanlegger van de uitweg moet toestemming hebben voor het verplaatsen van nutsvoorzieningen. Meestal zal het nutsbedrijf zelf de nutsvoorziening (laten) verplaatsen. De kosten worden door het nutsbedrijf in rekening gebracht bij de melder.